

Asiye Ahmet Ziylan Özel Eğitim Anaokulu

OKULA UYUM SÜRECİ

ÖĞRETMEN REHBERİ

'Öğretmen, Öğrencinin Gülüşüne Düşen İlk Cemredir.'

Bireyin ait olduğu tüm sosyal ortamlardaki etkileşimleri, kişiliklerinin biçimlenmesinde büyük rol oynamaktadır. Hiç şüphesiz toplumsallaşma sürecindeki ilk basamak olan okul ve okulda edinilen deneyimler, kişilik gelişiminde azımsanamayacak bir etkiye sahiptir. Süreçteki yaşantıları, bireyin topluma katılımı ve kişilerle iletişimi noktasında öğretmenin gösterdiği tutumla yakından ilişkilidir. Öğretime duyulan güven, uyum sürecini kolaylaştıracak en önemli faktördür. Öğrencinin tüm yönleriyle tanınması ve yaşının gelişim özelliklerinin biliniyor olması güven duygusunu desteklemektedir.

İlk karşılaşmadan önce ebeveynlerden alınan bilgi, öğretmenin göstereceği yaklaşıma ışık tutacaktır. Çünkü her çocuk biriciktir ve birbirinden farklıdır.

Çocuk yeni deneyimlediği sınıf ortamında kendisine yabancı olan ama tanımak için büyük bir merak içinde olduğu nesnelere karşılaşır. Zamanının büyük bir çoğunluğu geçireceği bu alanın keşfedilmesi için öğrenci teşvik edilmeli ve incelenmesi için fırsat verilmelidir. Sınıfta bulunan materyal ve nesnelere öğrencilere tanıtılmalıdır. Öğrenciye okul binasının kullanım alanlarının ve personelinin tanıtılması sağlanmalıdır.

Okula uyum süreci; bireyin özellikleri, geçmiş deneyimleri ve mevcut duygu durumlarından etkilenmekte olup kişiye göre değişkenlik gösterebilmektedir. Ebeveynlerinden ayrılmakla ilgili yoğun endişe hisseden çocuklar, bu durumla baş etmekte zorlanabilir. Kaygının sebebini anlamaya çalışmak problemin çözülmesi açısından kolaylık sağlayacaktır. Duygusal reaksiyon gösteren öğrenciyi yargılamak veya eleştirmek yerine güven duymasını destekleyici eylemler (kucağa alma, omuzuna dokunma, elinden tutma) tercih edilmelidir. Dikkatini oyun ya da oyuncaklara yönlendirmesinin sağlanması, kaygısının konuşulmasından daha etkili sonuçlar verecektir. Belirsizlik, kaygıyı tetikleyici bir değişkendir. Etkinliklerin detaylarıyla ilgili bilgi verilmesi muhtemel kaygıyı minimize edecektir.

Kurallar gerekçeleriyle birlikte açıklandığında daha kalıcı izler bırakır. Çocuğun okul/sınıf kurallarını öğrenmesi, alışması ve uygulamaya başlaması zaman alır. Kurallarla ilgili net bir tutum ve beklenti içinde olunmamalıdır.

Bu süreç, çocuk kadar ailenin de uyumunu gerektirir. Uyum problemi yaşayan öğrenci ebeveynlerinin, yapılacak aktivitelere bir müddet eşlik etmesi sağlanmalıdır. Aileye okulun işleyişi, sınıf düzeni vb. hakkında bilgi paylaşımında bulunulmalıdır.

Evdeki otorite, otoriteye uyum ve okul hakkında edinilen bilgi de okula karşı gösterilen tutumu etkiler. Özerkliğine fırsat tanınmış bir aile ortamında büyümüş çocuk, daha avantajlı konumdadır. Bu durum desteğe daha yoğun ihtiyaç duyan öğrencilerin tespiti açısından belirleyici bir etkidir.

'Çocuklar Dünyanın En Büyük Servetidir.'

Okul/Sınıf önünde Ebeveyn-Çocuk vedalaşmalarının olabildiğince kısa tutulması sağlanmalıdır. Ebeveynlerle günlük haber alışverişinde bulunmak (mesaj, not, telefon görüşmesi vb.) velinin işbirliğini artıracaktır. Sürekli etkileşim halinde olmak veli ve öğrenci güvenini desteklenmesine yardımcı olacaktır.

Yaşanan uyum problemlerinin normal olduğu ve azalması ya da yok olmasının belirli bir zaman gerektiği unutulmamalıdır.

Yardım alınabilecek kişilerle işbirliğine girmemek ya da problemi yok saymak sadece çözüm için gerekli süreyi uzatır. Makul bir zaman sonrasında hala okula uyum sağlamakta zorlanan öğrenciler için okul rehberlik servisinden destek alabilirsiniz.

Pınar ÖZDEMİR
Psikolojik Danışman

